

proces-verbaal uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Alkmaar

Bestuursrecht

Zaaknummer: HAA 18/4624

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van de voorzieningenrechter ter zitting van 19 november 2018 in de zaak tussen

A, te Julianadorp, verzoeker
(gemachtigde: **B**),

en

het bestuur van de Gemeenschappelijke Regeling Werkorganisatie BUCH,
verweerder (gemachtigden: **C**, **D** en **E**).

Procesverloop

Bij op 11 oktober 2017 verzonden besluit (het bestreden besluit) heeft verweerder aan verzoeker met toepassing van artikel 8:13 van de Collectieve Arbeidsvoorwaardenregeling/Uitwerkingsovereenkomst (CAR/UWO) met ingang van 17 oktober 2018 ontslag verleend.

Verzoeker heeft bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit. Hij heeft tevens de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 november 2018. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigden.

Na afloop van de zitting heeft de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak gedaan.

Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Overwegingen

1. De voorzieningenrechter geeft hiervoor de volgende motivering.

Bevoegdheid

2. Verweerder heeft de directieraad mandaat verleend te besluiten tot ontslag. Uit het bestreden besluit blijkt echter niet dat het is genomen door de directieraad, want het is ondertekend door de algemeen directeur. **D**, een van de algemeen directeuren van

verweerder, heeft ter zitting het standpunt ingenomen dat het bestreden besluit wel is genomen door de directieraad, maar is ondertekend door een lid daarvan, namelijk door een van de algemeen directeuren. Dit standpunt kan in de bezwaarfase door verweerder nog nader worden onderbouwd, bijvoorbeeld aan de hand van een afschrift van notulen van een vergadering van de directieraad. Bovendien kan een eventueel aan het bestreden besluit klevend bevoegdheidsgebrek in bezwaar worden hersteld door het besluit op het bezwaar van verzoeker te laten nemen door het (wel) bevoegde bestuursorgaan. Het voorgaande vormt dan ook geen grond om een voorlopige voorziening te treffen.

Plichtsverzuim

3.1 Verzoeker heeft in 2006 een omvangrijke lening (ter grootte van € 165.000,00) afgesloten bij de besloten vennootschap F. (F). F was in ieder geval toentertijd werkzaam in de regio en beschikte over een grondpositie in de gemeente Bergen waarvoor bouwplannen bestonden. Verzoeker heeft het standpunt ingenomen dat hij dacht dat G, directeur-grotaandeelhouder van F, was uitgewerkt op het moment dat verzoeker de lening aanging. Dat was echter iets wat verzoeker op dat moment niet kon overzien. De lening strekte zich immers uit over een periode van vijftien jaar, welke periode later nog is verlengd met drie jaar. Bovendien had verzoeker de lening gesloten bij het bedrijf van G, F. Verzoeker kon niet weten of F, gedurende de gehele looptijd van de lening nog te maken zou krijgen met gemeente Bergen.

3.2 De lening is gesloten op initiatief van verzoeker, omdat hij de door hem gewenste voorwaarden niet kon krijgen wanneer hij een lening zou sluiten bij een professionele geldverstrekker.

De met F gesloten lening bevatte gunstige voorwaarden voor verzoeker. Zo heeft verzoeker de eerste 86 maanden van de looptijd van de lening geen rente en aflossing betaald en heeft F, in mei 2014 het rentepercentage met terugwerkende kracht verlaagd tot beneden een marktconform rentepercentage over die jaren.

3.3 Door het sluiten van een lening met F onder dergelijke gunstige voorwaarden heeft verzoeker zich in een afhankelijke positie gebracht ten opzichte van F, terwijl van hem gelet op zijn functie en positie verwacht mocht worden dat hij elke schijn van belangenverstremgeling zou vermijden. Verzoeker is, zoals uit het hierna onder 3.4 overwogene volgt, de lening met F, bovendien aangegaan zonder dit aan zijn werkgever te melden.

Onder deze omstandigheden heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig plichtsverzuim. Niet is komen vast te staan dat verzoeker F in zijn functie als ambtenaar heeft bevoordeeld. Verzoeker heeft dat immers voldoende onderbouwd bestreden en verweerder heeft daar onvoldoende tegenover gesteld. Dat maakt het voorgaande echter niet anders. Het laat immers onverlet dat verzoeker zich ten opzichte van F, in een afhankelijke positie heeft gebracht en dat de schijn van belangenverstremgeling is ontstaan.

3.4 De voorzieningenrechter zou slechts tot het oordeel kunnen komen dat geen sprake is van plichtsverzuim indien verzoeker aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij zijn werkgever voldoende heeft geïnformeerd over het aangaan van de lening bij F. Daarover heeft verzoeker echter te weinig gesteld en nog minder aannemelijk gemaakt. Verzoeker is onvoldoende duidelijk geweest over wat hij destijds precies met zijn toenmalige leidinggevende H, heeft besproken. Verzoeker heeft verder niet

aannemelijk gemaakt dat H van de lening wist. H heeft namelijk ontkend dat verzoeker de lening met hem heeft besproken.

De verklaring van I die verzoeker heeft ingebracht ter onderbouwing van zijn standpunt dat hij H over de lening heeft verteld, is een verklaring van horen zeggen. I heeft verklaard dat verzoeker tegen haar heeft gezegd dat hij H over de lening heeft verteld. Los van het feit dat daaruit niet blijkt wat precies tussen verzoeker en H is besproken, is deze verklaring van I onvoldoende om aannemelijk te achten dat verzoeker de lening met H heeft besproken. Zeker nu H dat ontkent.

Ter zitting heeft verzoeker bovendien erkend dat hij zijn leidinggevende niet heeft verteld over de voor hem gunstige wijziging van het rentepercentage met terugwerkende kracht in mei 2014. Ook dat had hij bij zijn leidinggevende moeten melden.

Evenredigheid

4. Het ontslag is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet onevenredig gelet op de ernst van het plichtsverzuim. Verzoeker heeft zich in een afhankelijke positie ten opzichte van F gemanoeuvreed en heeft de schijn van belangenverstrengeling niet vermeden.

Het ontslag is ook niet onevenredig te achten indien de enorme publiciteit in aanmerking wordt genomen die verzoeker over zich heen heeft gekregen. De publiciteit is niet afkomstig van verweerder. Evenmin is gebleken dat verweerder de publiciteit heeft bevorderd.

Wat betreft de publiciteit staat wel vast dat die tenminste op één punt onjuist was, namelijk voor zover is bericht dat tegen verzoeker strafvervolging is gesteld. Het Openbaar Ministerie heeft te kennen gegeven dat dat niet zo is.

Grondslag ontslagbesluit

5. De voorzieningenrechter hecht eraan nog op te merken dat verweerder aan het ontslag uitsluitend het aangaan van de lening door verzoeker bij F ten grondslag heeft gelegd. Andere verwijten heeft verweerder verzoeker niet gemaakt.

6. Gelet op het voorgaande wijst de voorzieningenrechter het verzoek om voorlopige voorziening af.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.A.M. van Brussel, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. W.I.K. Baart, griffier, op 19 november 2018.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

28 -11- 2018

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open

Voor een sluitend afschrift.
De griffier van de Rechtbank
Noord-Holland